

Владимир Дамњановић

Међуопштински историјски архив Ваљево

Ваљево

МЕЂУОПШТИНСКА ЗАЈЕДНИЦА КУЛТУРЕ – ВАЉЕВО

(1969–1974), 1969–1974.

- Историјска белешка -

Увод

Средином педесетих XX тог века формирана је Културно–просветна Заједница Ваљево чији је циљ био да се културни живот Ваљева подигне на виши ниво. Пре свега истицана је борба против „примитивизма и фолклоризма“.

КПЗ није имала оперативни карактер. Њен основни задатак је био да координира, помаже и усмерава све оне који раде на просвећивању и подизању културног живота становника.

Да би ово деловање имало материјалну основу, на седници Народног одбора општине Ваљево 1962 године донета је одлука о оснивању друштвеног фонда за културу. Фонд се старао о обезбеђивању, прикупљању, и расподели средстава за финансирање установа културе као и о томе да пружа помоћ, даје позајмице, или финансира изградњу објеката или реконструкцију државних културних установа. Смисао је био да се средства централизују и да се избегне пракса обраћању привредним предузећима за помоћ.

Шездесетих година интеграција у култури се врши на више поља:

– Покушај обједињавања разних програма културно–државних институција,

– Повезивање културе и образовања. Циљ је био да се култура интегрише и подведе под организациона правила друштвеног руковођења.

Имајући у виду систем планирања и карактер планова у самоуправном друштву планове су доносиле установе и институције у култури и

друштвено–политичке заједнице, односно органи управе, што значи тежило се ка јединствености културне политике на свим нивоима. Тако су заједнице културе постале врло важан чинилац поготову после доношења закона о финансирању културе, и заједницама културе почетком 1969. године.¹

Историјат фонда

Применом Закона о финансирању културе и о заједницама културе, Скупштине општина Ваљево, Осечина, Лајковац и Мионица донеле су одлуку о оснивању Међуопштинске заједнице културе са седиштем у Ваљево. Оснивањем Међуопштинске заједнице културе предузете су одређене обавезе које су формиране у завршници 1968. године, а на основу планираних потреба радних организација у култури, те потребе су праћене извесним програмима рада.

Пре оснивања МЗК Скупштина општине Ваљево је на заједничкој седници Општинског, Привредног и Већа друштвених делатности од 18. априла 1969. године донела је одлуку о престанку важења одлуке о оснивању фонда за културу општине Ваљево. Фонд за културу Општине Ваљево („Службени лист среза Ваљево“ бр. 25/65) престаје да важи 30. априла 1969. године.²

На основу Закона о финансирању културе и заједницама културе Статута општине Ваљево, Скупштина општине Ваљево на заједничкој седници Општинског већа и Привредног већа и Већа друштвених делатности од 31. марта 1969. године, а у споразуму са Скупштинама општина: Лајковац, Мионица и Осечина, донела је одлуку о оснивању Међуопштинске заједнице културе Ваљево која је почела је са радом 1. априла 1969. године.³

Међуопштинска заједница културе Ваљево (у даљем тексту МЗК и Заједница) је самостална и самоуправна организација и радила је на основу статута. Њен задатак је био повезивање циљева и интереса радних и других организација које врше делатности у области културе. Она је основана у циљу усклађивања развоја културе са општим друштвеним развитком, финансирања друштвених потреба у области културе и развоја друштвено – економских односа у овој области.

¹ Међуопштински историјски архив – Ваљево (у даљем тексту: МИАВ), А.1.5.113. Скупштина општине Ваљево (1944-1971), Записници седница општинског већа и већа произвођача 1961-1962, кутија инвентарни број 102.

² МИАВ, Фонд: А.1.5.113. Међуопштинска заједница културе – Ваљево, (у даљем тексту: МЗК или заједница) Одлука о престанку важења одлуке о оснивању фонда за културу општине Ваљево донета 18. априла 1969. године, кут. инв. бр. 2

³ Исто, МЗК – Ваљево, Статут МЗК Ваљево од 14. маја 1969. године, кут. инв. бр. 5

Основни задаци Заједнице су:

- Прати развој културног живота и стара се о обезбеђивању средстава за финансирање делатности у области културе и проширивање материјалне основе развоја културе.
- Стара се о повезивању делатности у области културе са потребама друштвеног развитака и доприноси унапређењу културног живота.
- Сарађује са друштвено-политичким заједницама и другим организацијама и њиховим заједницама у доношењу друштвених планова и програма развоја културе, затим даје предлог и мишљења од интереса за развој делатности у области културе.
- Стара се о обезбеђивању средстава за стручно усавршавање кадрова у области културе.
- Врши и друге послове одређене законом и статутом заједнице.

Органи управљања Заједнице културе су: Скупштина и Извршни одбор. Скупштину чине чланови које делегирају радне организације, друштвено-политичке организације и друштвено-политичке заједнице. Скупштина је највиши орган управљања Заједнице. Она има 52 члана.

Чланове су делегирали следећи органи и организације: Дом културе, Градска библиотека „Љубомир Ненадовић“, Историјски архив, Народни музеј, Новинска и радио установа „Напред“, Културно уметничко друштво „Абрашевић“, Дом омладине, Народни универзитет Каменица, Дом ЈНА, Гимназија, ОШ „Жикица Јовановић Шпанац“, ОШ Доње Лесковице, Мешовита школа за КВ раднике, предузећа: „Крушик“, „Прогрес“, „Јабланица“, „Градац“, „Стеван Филиповић“ и ПК „Србијанка“, Општинска конференција ССРН-а, Општинско синдикално веће, Општинска конференција савеза омладине.⁴

Такође, у чланство Скупштине ушли су представници општина: Лајковац, Осечина, Мионица. Скупштина ради у седницама, а доноси одлуке већином гласова присутних чланова и њен рад регулисан је пословником. Има свог председника који сазива скупштину на предлог извршног одбора, на предлог оснивача заједнице и на предлог једне четвртине чланова скупштине. Скупштина доноси статут, друга општа акта, доноси програм, финансијски план, завршни рачун. Одлучује о расподели средстава ради финансирања делатности у области културе, такође доноси одлуке о сарадњи Заједнице са другим заједницама културе, радним и другим организацијама и др. Она бира чланове Извршног одбора Заједнице, бира председника и заменика председника Заједнице и др.

Извршни одбор скупштине састоји се од 11 чланова скупштине Заједнице. Бира се на предлог скупштине заступљене на подручју општина

⁴ Исто, исто, Статут МЗК Ваљево од 14. маја 1969. године, кут. инв. бр. 5

Ваљево 4 члана, а општина Лајковац, Мионица, Осечина са по два члана. Он такође бира свог председника. Задаци Извршног одбора су да се стара о извршавању одлука и закључака скупштина. Стара се о извршењу програма и финансијских планова, врши надзор над коришћењем средстава Заједнице, предлаже распоред средстава на кориснике у складу са статутом Заједнице и одлукама скупштине.

Скупштина заједнице има сталне и повремене комисије. Оне се се бавиле финансирањем развоја културних делатности. Бројале су седам чланова. Њихов задатак је био да стручно прате и проучавају програме културних установа и организација.

За извршавање свакодневних задатака формирана је стручна служба Заједнице. Она врши финансијске, административне и техничке послове. Припрема анализе и информације и друге материјале о питањима за интерес Заједнице и њених органа. Стручна служба има секретара и референта за административно–рачуноводствене послове. Заједница културе у Ваљево има свој статут, одлуку о систематизацији радних места и пословник о раду на седницама Скупштине.

Корисници средстава Заједнице културе су :

- Дом културе у Ваљево
- Градска библиотека „Љубомир Ненадовић“ у Ваљево
- Историјски архив у Ваљево
- Народни музеј у Ваљево
- Дом омладине у Ваљево
- Новинска и радио установа „Напред“ у Ваљево
- Културно – уметничко друштво „Абрашевић“ у Ваљево
- Културно просветна заједница у Ваљево
- Народни универзитет у Каменици (Каменица је део подручја општине Ваљево)
- Народни универзитет у Лајковцу
- Културно–уметничко друштво „Драгојло Дудић“ у Лајковцу
- Народни универзитет у Мионици и
- Културно–образовни центар у Осечини⁵

Средства Заједнице културе користе се првенствено за финансирање делатности и задатака у области културе за које је Скупштина општине по закону дужна да обезбеди средства. Програмом Заједнице културе финансирају се и све остале активности од значаја за подстицање развоја културног живота.

Заједница је водила бригу и одржавала (у смислу рестаурације и адаптације) споменике културе (11 црква и манастира). Неке од њих су:

⁵ Исто, исто, Статут МЗК Ваљево од 14.05.1969. године кут. инв. бр. 5

Црква Покрова Богородице Ваљево, Црква рођења Јована Крститеља у Јовањи, Црква преноса мошти Светог Николе у Лелићу, Црква успења Св. Богородице Петница, Манастир Архангела Михајла у Ђелијама, Манастир Ваведења Богородице у Пустии и др. Такође су обезбеђивана средства и за спомен комплексе (кућа војводе Живојина Мишића у Струганику) и спомен комплекс Ненадовића у Бранковини.⁶

По оснивању Заједнице дошло је до првих проблема и потешкоћа које су везани за тешку финансијску ситуацију и танку материјалну основицу са којом је Заједница располагала. Ни на самом почетку није било илузије да је сам чин организовања Заједнице довољан, напротив није никада било сумње да је њено формално конституисање само претпоставка њеног функционисања. И после не малих напора Заједница је почела свој живот и борбу да се у неповољним условима докаже. Већ на самом почетку је била онемогућена неким својим суштинским функцијама. Будући да је основана крајем априла она није могла ни на какав начин да утиче на формирање програма у култури ни, наравно, на расподелу средстава јер је буџет усвојен.

Тако је, будући да су средства унапред подељена и потрошена, Заједница била до краја 1969. године стварно осуђена на статирање, али то никако не значи да и Скупштина и Одбор и стручна служба нису настојали да реше низ текућих послова као што је живо контактирање са радним организацијама, друштвено–политичким организацијама, општинама, нарочито на подручју ван Ваљева. Будући да су средства у претходној години потрошена пре формирања Заједнице она није била у могућности да се стварно бави планирањем, програмима, па ни реализацијама у култури. Веровало се да ће се у 1970. години моћи много више да уради на спровођењу Закона о финансирању културе и заједницама културе. Међутим да би се Закон спровео или да би имао своје основе или бар реалније основе требало је на основу понуђених програма изборити знатно већа материјална средства. План је био да се издвоји 20 динара по становнику у Ваљеву и 6 динара по становнику у Лајковцу, Мионици и Осечини. Резултат је био 18 динара у Ваљеву, по 6 динара у Лајковцу и Мионици и 4,94 у Осечини.

Иако је култура јединствена и недељива ипак треба знати да ниједно друштво нема ни пуног интереса, а ни могућности да такорећи из дана у дан отвара нове институције и прихвати обавезе да их финансира. Међутим, и без обзира на ово, друштво је с разлогом прокламовало свој посебан интерес за књигу и читање, за заштиту споменика културе и архивске грађе и дало им приоритет. То не значи атак нити запостављање

⁶ Исто, исто, Решење о заштити споменика културе и природе од 1972. године кут. инв. бр. 8

осталих делова културе, али представља сигнал и упозорење за понашање у Заједници културе. Највећа амбиција Заједнице је била да створи јединствену културну акцију на читавом подручју.

Није тешко доказати да су најпречи и најважнији задаци Заједнице били:

- Израда средњорочног плана развоја
- Израда критеријума за финансирање
- Обезбеђење независнијих и адекватнијих извора финансирања

Евидентно је да осим Заједнице није постојала нека друга погодна форма која би обезбедила акцију у овом смислу.⁷

Званично и суштински, 1970. година, представља прву године самоуправне политике оријентисане на развој и усавршавање односа у култури преко Заједнице културе, повезивањем циљева и интереса радних и других организација које врше делатности у области културе и радника који самостално врше ове делатности. Примењена политика Заједнице имала је значајан удео на формирање расподеле финансијских средстава у 1970. години према понуђеним програмима и оствареним резултатима рада уз уважавање наслеђених стања у радним организацијама.

Средства у 1970. години у односу на 1969. била су већа за 33%, али је повећањем броја корисника и проширењем неких базичних и кадровских капацитета, пре свега Народног музеја, Новинске и радио установе „Напред“, као и изменама цена на тржишту, то повећање представљало релативно задовољавајући скок. Финансирање програма у установама културе дало је сасвим конкретне и задовољавајуће резултате мерене са стручног становишта, обима и квалитета програма као и комплетног сагледавања услова у општини.

Приликом увида у делатности културних установа, односно основних програмских реализација у 1970. години финансираних преко Заједнице културе, потврђује се чињеница о развијености и разноврсности програма.

Битна обележја програмске оријентације у 1970. години су да је организационо и извођачки углавном остварена у граду, а да је на селу још увек недовољно развијена. Систематизовани и професионално организовани програмски утицаји на селу су непотпуни, јављају се у библиотечкој делатности, приказивању филмова и детаљима ревијално забавног програма.

Структура програма у културним установама се не мења у смислу проширења репертоара и побољшања квалитета, напротив показује уоч-

⁷ Исто, исто, Извештај о раду заједнице и установа културе 1969. година. кут. инв. бр. 4

љиве знаке слабљења и најаву оштријих кризних ситуација за развој. То је посебно карактеристично код библиотечке делатности и заштите споменика културе.

У култури овог периода издваја се неколико проблема, од којих наводимо заједничке за све општине. Недовољна средства за даље опстајање формиране програмске структуре; необезбеђеност инвестиционих средстава за опрему, одржавање и изградњу објеката културе. Утврђени задаци средњорочног развоја имају јасну концепцију развоја културе у оквиру општине, али немају дефинисане изворе средстава за планиране потребе као што су: опрема, реконструкција и доградња објеката културе на селу.⁸

Конституисана за подручје општина Ваљево, Лајковац, Мионица и Осечина, Заједница културе била је и у 1972. години један од основних носилаца и стваралаца културне политике и програмске оријентације културе на простору насељеном са око 147.000 становника и најснажнијим привредно – економским и урбаним центром Ваљевом.

Основне поставке планске и програмске политике културе егзистирале су на задацима и поставкама Средњорочног плана развоја културе изграђеног на бази планова друштвено – економског развоја општина Ваљево, Лајковац, Мионица и Осечина за период до 1975. године па и дугорочније политике развоја до 1980. године. Целокупна политика културе подстицана је и реализована у непосредним радним контактима, програмским акцијама и свим доступним видовима сарадње са одговарајућим органима Скупштина општина, друштвено–политичких организација, радних организација и других друштвених структура чији су интереси уливали и стицали у културној политици и програму преко Заједнице културе као интересне заједнице. Битне носиоце одговорности за програм и политику Заједнице представљали су органи управљања Заједнице, Скупштина са 45 именованих – делегираних чланова, Извршни одбор са 11 чланова и Комисија за питање програмирања и финансирања развоја културних делатности са 7 чланова.

Структура представника у овим органима је усклађена са привредном и друштвеном развијеношћу сваке општине. У току 1972. године одржане су две седнице Скупштине, девет седница Извршног одбора и три седнице Комисије – укупно 14 седница Органа Заједнице на којима су разматране 52 тачке дневног реда са припремљеним материјалима. Разноврсност и бројност разматраних питања била је веома усклађена са непосредним друштвеним интересом и проистицала је из трасиране политике Заједнице и шире друштвене политике у општинама. Значајан простор у програму

⁸ Исто, исто, Извештај о раду заједнице и установа културе 1970. година. кут. инв. бр. 4

рада седница заузимала су питања која су се односила на израду елабората за планиране промене стања објеката у култури. Остварени су пословни контакти са Републичком Заједницом културе на конкретним питањима програмске политике културе. Све то указује да је постојао пун радни континуитет у спровођењу и организовању политике културе у Заједници. Средства су формирана из расподеле буџета и из одређених доприноса по општинама Ваљево, Лајковац, Мионица и Осечина.

Индекс раста средстава у 1972. години у односу на 1971. годину износи по општинама:

Ваљево	33,94%
Лајковац	25,00%
Мионица	15,78%
Осечина.....	45,11%

Просек општег раста средстава у Заједници културе 1972. године износи 29,95 %. Сви наведени програми били су присутни у разматрању Извршног одбора и Скупштине Заједнице културе.⁹

Сва документа и наступи Заједнице културе су у непосредној програмској спони са Средњорочним планом и програмом развоја културе. Програми Заједнице културе били су доступни Органима управљања Заједнице културе, Органима Скупштина општина Ваљево, Лајковац, Осечина и Мионица, па и Друштвено – политичке организације.

Програм рада Заједнице културе у 1973. години резултирао је из планских поставки Средњорочног плана развоја и програма културе у периоду до 1975. године. У оквиру програмских активности Заједница културе се у Програмској оријентацији 1973. године оријентисала на финансирање делатности које имају матичну улогу у култури и на подручју које је под ингеренцијом Заједнице културе.¹⁰

Заједница културе је својим радом на подручју Ваљева, Лајковца, Мионице и Осечине остварила и пружила велики допринос у развоју културе и њених правих вредности. Изграђени су стабилни организациони облици у области матичних програма у култури, што обавезује да се учине снажни напори за очување међуопштинске сарадње на подручју досадашње Заједнице културе Ваљево и да се дају путокази основаним самоуправним интересним заједницама културе СИЗ општина Ваљево, Лајковац, Мионица и Осечина, па и Уба и Љига, како треба на досадашњим искуствима и резултатима изграђивати и програмско јединство и материјалну основу културе.¹¹

⁹ Исто, исто, Извештај о раду МЗК Ваљево за 1972. годину, кут. инв. бр. 4

¹⁰ Исто, исто, Извештај о раду МЗК Ваљево за 1973. годину, кут. инв. бр.4

¹¹ Исто, исто, Записник седнице Извршног одбора МЗК Ваљево из 1974. године, кут. инв.бр. 2

У периоду постојања Заједнице дошло је до побољшаног рада и бољих резултата културних установа што се види из њихових извештаја о раду које су достављали Заједници. У 1972. години дошло је до отварања сеоских књижница. Неке од њих су отворене на подручју: Бранковине, Поћуте, Драчића, Јовање, Буковице, Јошеве, Диваца, Котешнице. Укупно 22 књижнице где је било учлањено 2998 чланова а у току године прочитано је 52121 књига. Градска библиотека је учинила велике напоре као и Заједница културе за опремање књижница и читаоница на сеоском подручју.

Такође у овом периоду дошло је до побољшања заштите непокретних споменика културе. Извршена је реконструкција спомен гробља у Крушику затим рестаурација костурнице изгинулих ратника у Првом светском рату. Иако у ту сврху нису планирана средства Музеј је ипак одржавао „Вечни пламен“ на спомен гробљу. У овом периоду добијена су средства за археолошка истраживања при чему је откривено седам нових локалитета: Комирић, Доња Грабовица, Непричава, Степање, Врховине, Таково и Радљево.

У овом периоду било је веома значајних и квалитетних позоришно-сценских и ревијално забавних програма као и филмских репертоара на подручју општине. Ови програми су финансирани код Дома културе, Дома омладине, Дома ЈНА и Културно уметничког друштва „Абрашевић“. Изведено је укупно 47 позоришних и музичко сценских програма, које је посетило око 18.000 грађана - града, села, пионира, омладине и других. Изведено је 14 програма озбиљне музике. У програмима концертне музике наступали су и Симфонијски оркестар Дома ЈНА Београд, Хор „Јаначек“ из ЧССР, а у свим осталим програмима врхунски југословенски уметници.

Допринос културној политици и програмима уложен је и преко Новинске и радио установе „Напред“ и преко листа „Напред“ и Радио-Ваљево. Издата су 52 броја листа са око 450.000 примерака. Програм Радио-Ваљево је својим сталним емисијама из области културе и уметности у преко 1200 часова емитованог програма дао солидан допринос програму културе.

Наведени подаци указују на чињеницу да је присуство корисника програма, односно најширих слојева друштва у коришћењу културних програма значајно, и представља евидентан напредак ка демократизацији културе и стварање услова за још бољи културни напредак.¹²

Седамдесетих година 20. века у Србији почиње нова фаза културног развоја специфична по децентрализацији и новом систему управљања у области културе.

¹² Исто, исто, Годишњи извештај о раду установа из области културе 1970-1974, кут. инв. бр. 4

Читав културни систем се трансформисао увођењем самоуправних интересних заједница, и применом принципа „слободне размене рада“ стимулишући блиску повезаност културних институција и локалних економија, односно предузећа. Основни циљ је био стварање услова за удруживање и слободну размену рада и средстава између произвољних и друштвених, односно услужних делатности који би били засновани на међусобном договору и споразуму.

Овај виши облик интеграције и повезивање културне делатности са удруженим радом, остварен је 24 децембра 1974. године када је за територију Ваљева конституисана Скупштина Самоуправне интересне заједнице културе – Ваљево. Оснивањем СИЗ-а културе престала је да постоји Заједница културе.

Скупштина СИЗ-а културе и њени органи, као и стручна служба СИЗ-а културе су почеле са радом 1. јануара 1975. године и они су преузели послове и обавезе које је обављала Заједница.¹³

Регистратурско пословање

Регистратурско пословање је било централизовано. У списима са којима архив располаже није пронађено било какво упутство или правилник о пословању писарнице – вођен је јединствен протокол. Сва приспела и решена акта евидентирана су и заведена у деловодни протокол, хронолошки растућим редом. Деловодник је закључиван на крају сваке године. Поверљивих и строго поверљивих аката није било, па ни таквих протокола.

Прегледом деловодног протокола утврђено је да акта немају шифре организационих јединица и нису вођени регистри. Сачувана је само једна књига, односно деловодни протокол за период 1969-1974. У њему се вођене све четири године постојања заједнице културе. Осим деловодног протокола фонд поседује општу и финансијску архиву. Овај протокол је значајан извор информација за истраживаче пошто других књига нема.

Стање архивске грађе

Архивска грађа Заједнице културе Ваљево је преузета од СИЗ-а културе у Ваљевоу записником бр. 64/1 од 26.01.1978. године – Књига пријема бр. 336. Рад на фонду завршен 17.10.1978. године по класификационом плану и систематизационој шеми.

Обавештајна средства фонда су: Сумарни инвентар и деловодни протокол.

¹³ Исто, исто, Самоуправни споразум о оснивању СИЗ-а културе општине Ваљево из 1974. године, кут. инв. бр. 2

Класификациони план

Архивска грађа по класификационом плану подељена је у три групе:

Прва група: Књиге

Друга група: Општа архива

Трећа група: Финансијска архива

Приликом сређивања коришћен је принцип слободне провенијенције. Овај принцип сређивања је изабран због степена очуваности архивске грађе фонда и садржине архивске грађе и да би грађа била доступнија истраживачима.

Како архивски фонд није сачуван у целовитом стању на основу класификационог плана извршена је идентификација списка по установљеним групама. Свака група списка има нумеричку или словну ознаку као један од симбола за грађење сигнатуре. (Пошто имамо само једну књигу она је обрађена по годинама (хронолошки).

На књизи је исписан спољњи опис са називом књиге, распоном године (код деловодника и бројем почетка и завршетка за сваку годину посебно), и број пуних и празних листова.

Списи су разврстани по установљеним групама и уређени хронолошким редом у оквиру сваке групе. Преписка је сређена хронолошки и по деловодном броју, а део фонда је сређен тематски на групе и подгрупе по садржини документа, а у оквиру њих хронолошки или по азбучном реду.

Прва група – **Књига**

Друга група – Општа архива, а у оквиру ње подгрупе односно тематске целине: **А** Записници, **Б** Извештаји о раду, **В** Нормативна акта (статути, правилници), **Г** Планови развоја и програми рада, **Д** Подаци о споменицима културе на подручју општине Ваљево, **Ђ** Разни уговори.

Трећа група – Финансијска архива, а у оквиру ње подгрупе односно тематске целине: **А** Извештаји о финансијском пословању заједнице и финансијски планови, **Б** Завршни рачуни, **В** Платни спискови

Попис књига и списка

Фонд садржи грађу за период 1969–1974. – 1 књига и 11 кутија списка (1,15 м). Деловодни протокол 1969–1973. – 1 књига.

Списи 1969–1974.

- Записници Скупштине и Извршног одбора и др. 1969–1974, 1 кутија
- Извештаји о раду Заједнице и установа културе 1969–1974, 2 кутије
- Нормативна акта 1969–1974, 1 кутија
- Планови развоја и програми рада 1969–1974, 2 кутије

- Подаци о споменицима културе на подручју Општине Ваљево 1969–1974, 1 кутија
- Разни уговори 1969–1974, 1 кутија
- Завршни рачуни 1969–1974, 1 кутија
- Платни спискови 1969–1974, 1 кутија

Грађа садржи: податке о оснивању и престанку рада Заједнице, извештаје о раду Заједнице, податке о споменицима културе и спомен комплексима, завршне рачуне, платне спискове и др.

Фонд има 12 инвентарних јединица а од тога 1 књигу и 11 кутија. За књигу је урађена спољна етикета. За кутије су урађене унутрашње и спољашње листе. Спољашња листа садржи назив Архива, назив фонда, распон година и врсту архивске грађе према класификационој шеми. Унутрашње листе су детаљније и поред наведених општих података у њима је написан кратак садржај појединих предмета. Оне су одложене у досије фонда и у архивске кутије. Досије фонда је урађен према обрасцу досијеа фонда: Записник о преузимању архивске грађе, Образац О-5 Досијеа фонда, Образац О-1-Општи Инвентар, Записник о примопредаји архивске грађе и регистратурског материјала, Записник о шкартирању безвредног регистратурског материјала, Сумарни инвентар.

Упоредо са пословима систематизације урађена је техничка обрада: (скидање спајалица, печење, исписивање кошуљица и израда унутрашњих и спољашња листа), прикупљени су важни подаци за историјат фонда, копирана су важна документа која су приложена у досијеа фонда и на крају је урађен сумарни инвентар. Један примерак унутрашње листе залепљен је на полеђини поклопца кутије а један примерак је одложен у досијеа фонда.

Сумарни инвентар прати систематизациону шему. У рубрици напомена СИ наведена су најважнија акта која се тичу оснивања Заједнице, као и нека акта која могу бити од значаја за завичајну историју и истраживаче (односи се на заштиту споменика културе, цркава и манастира, кућа војводе Живојина Мишића у Струганику и др.)

Нова сигнатура фонда према структурној шеми Водича МИАВ из 2004. је А.1.5.113. а стара сигнатура је II- С 66.

Фонд не поседује микрофилмована документа.

Сачувана архивска грађа пружа исцрпне податке о ствараоцу, а и шире, о свеукупном раду културних установа и културној делатности уопште.